

ב-1:30 אהרן חיים כהן מנסר לי, שיש חוגים ערבים רבים הרוצים להתקרב ליהודים. כי הם עיפו כבר מהסכסוכים הפנימיים ומהסכסוכים שבין יהודים וערבים.

אחר הצהריים יצאתי לנען ושמעתי בענין רב את תשובתו של שבנקין לויכוח על האיחוד.

20.7.39

שבתי בבוקר מנען לתל-אביב וב-10 נפגשתי עם פ.ר. הוא ראה בלונדון את לורד לוי ודן אתו על השאלה הא'ית. לוי סיפר לו שהוצעה לו הנציבות בארץ, אבל הוא רש ססכות מלאה וכשלא ניתנה לו - סירב. פ.ר. שאל לדעתי על לוי. הוא הציע ללוי גיוס 20 אלף יהודים לצבא האנגלי בארץ. לוי שאל: וערבים? - אמר פ.ר.: יגיסו גם ערבים. לוי הביא הצעה זו למ.ס. ופ.ר. הוזכר לפגישה עם מ.ס. הוא אמר שיפנה ש בענין זה לנציב, כאשר פ.ר. שאל אותו: מה יחסך אתה לענין? - ענה: יחסי חיובי. אמרתי לפ.ר. שאני מצטער: (א) על הליכתו למ.ס.; (ב) על הסכמתו לגיוס 20 אלף ערבים. יחסי ללוי הוא חיוביים. ב-4 ישיבה עם נשיאות כומר הישוב והעיריה שנמשכה עד 8:30. הסברתי את עמדת ההנהלה בשאלות הריאורגניזציה ואף אחד מהכרי הנשיאות לא חלק על עמדתנו. רק רוקח ביקש עוד להתישב בדבר.

בערב ישיבת ועדת החמשה, שהוקדשה בעיקר לשאלת הרביזיוניסטים. נבעתי בהצעת ההסכם של אליהו. רמז ושפרינצק תמכו בהסכם. ברל הציע שנוסח ההסכם יבדק קודם כל ע"י אליהו ועל ידי.

21.7.39

יצאתי בבוקר לדפנה, חן א-דוויר, כפר גלעדי.